

Glimtet i øjet

Mennesket kan kortlægge gener
og lave en klonet kopi
af ham, der før var en ener,
men alt det han var indeni -
ja, glimtet i øjet,
når han var fornøjet,
og smilet der hang
ved hans læber og sang,
hans hjerte, der slog
for de livtag, han tog,
de tårer han græd,
og de bønner han bad,
den dansende gangart,
alt det, der var sangbart,
hans inderste væsen,
hans rynken på næsen,
de digte, han kunne citere -
Nej, det kan vi ikke kopiere!

Mennesket kan rejse til månen
og plante et meningsløst flag.
Men himlens mørkeblå blånen,
og alt det der gemmer sig bag -
de blinkende stjerner,
atomernes kerner,
og lyset der ga'
os hver eneste dag,
de nætter vi fik,
og de år, der nu gik,
den lykke vi fandt,
og de sorger, der vandt,
det gribende daggry,
og gudernes afsky,
ja, regnbuens farver,
den torden, der brager -
det vil vi jo gerne belejre.
Men det kan vi aldrig besejre!

De duftende roser,
de dampende moser,
den rislende bæk,
en flok fugle på træk,
den sol, der gik ned
i uendelighed,
det rødgyldne rav
fra det blågrønne hav,
et snebær, der knalder
og duggen, der falder,
de sitrende sanser
når troldene danser,
ja, det vil vi godt ha' forklaret.
Vi spørg, men vi får ikke svaret.

De rødmende kinder,
den varme, vi finder,
de chancer vi tog,
og den latter, vi lo,
den afgrund, der var,
og de hænder, der bar
det barn, der blev født
og det liv, der var dødt,
de tanker, vi sendte
til folk, som vi kendte,
de ofre, vi bragte,
de kærtegn vi rakte,
nej, det kan vi ikke beskrive.
Men dét er at være i live!